

Ad tekstanmærkning nr. 102.

Bortset fra en sproglig modernisering er tekstanmærkningen indholdsmæssigt videreført uændret fra foregående finansår. Tekstanmærkningen har i øvrigt været optaget på finansloven i en længere årrække. Dog er bemærkningerne om tilsvarende regler for krav i henhold til domme eller kendelser, der er afsagt i medfør af reglerne om konfiskation og tilbagebetaling for handlinger foretaget under besættelsen, ikke længere videreført. Endvidere er der i stk. 5 tilføjet en adgang for finansministeren til at bemyndige et inkassobureau til at indgå de omhandlede betalingsaftaler med skyldnere, der er bosat i udlandet. Inddrivelsen af blandt andet skyldig studiegæld og andre restancer hos skyldnere, der er bosat i udlandet, har i de senere år været overgivet til et internationalt inkassobureau med gode resultater til følge. Imidlertid vil inkassobureauet i mange tilfælde være den instans, der er bedst bekendt med skyldnernes økonomi, og i en forhandlingssituation om afgørelse af en skyldners gæld, vil det være af værdi for bureauet at kunne træffe sådanne afgørelser på stedet mod til gengæld at inkassere et beløb, som ellers ikke ville blive betalt.

Tekstanmærkningen giver hjemmel til, at finansministeren, når et til statskassen pantsat aktiv er afhændet ved tvangsauktion uden fuld dækning af statskassens tilgodehavende, kan afskrive restgælden helt eller delvist, såfremt det godtgøres, at skyldneren hverken er eller vil blive i stand til at betale det skyldige beløb.

Finansministeren kan på tilsvarende vis indgå en ordning om gældsforholds afgørelse uden forudgående tvangsauktion, såfremt det må imødeses, at der ved en tvangsrealisation af et pantsat aktiv ikke kan forventes dækning for statskassens tilgodehavende. Denne mulighed anvendes typisk ved salg af fast ejendom i fri handel. Herudover kan finansministeren lade usikrede fordringer, der måtte restere efter salg af pantsatte aktiver, og andre statslige fordringer (restancer) udgå af regnskabet som uerholdelige efter en periode på 20 år, selv om forældelse ikke måtte være indtrådt. Finansministeren kan ligeledes inden udløbet af den nævnte 20-årige periode træffe aftale med debitor om afgørelse af sådanne skyldforhold mod betaling af et mindre beløb.

Ad tekstanmærkning nr. 103.

Bortset fra en sproglig omformulering er tekstanmærkningen indholdsmæssigt gentaget uændret fra foregående finansår. Tekstanmærkningen har i øvrigt været optaget på finansloven i en årrække.

Der kan opkræves gebyrer af en sådan størrelsesorden, at de i givet fald kan dække de med administrationen forbundne omkostninger.

Finansieringsgrundlaget for statsaktivforvaltningen under Finansstyrelsen tilvejebragtes tidligere ved driftsudgiftsbevillinger på de årlige bevillingslove.

Den løbende forvaltning af statsaktiverne er imidlertid i høj grad betinget af de økonomiske konjunkturer i samfundet, og det har derfor været påkrævet at tilvejebringe hjemmel til finansiering af administrationsudgifterne gennem anvendelse af gebyrer fra debitorer m.fl.

De områder, hvor gebyrer er indført, er: Stiftelsesgebyr, ekspeditionsgebyr ved prioritetsmæssig tilbagerykning af pantebreve, relaxationer, indfrielsesopgørelser, påkravsgebyr, gælds- overtagelser, ændring af lånevilkår m.v. samt for fremtidige ordninger løbende administrations- gebyr. Herudover opkræves et beløb til dækning af udgifter i forbindelse med udsendelse af års- opgørelser og girokort samt for træk via betalingservice. Gebyr på studielånsområdet for fornyet udsendelse af tilbagebetalingsplan, årsopgørelser og kopi af lånedokument eller gælds-brev samt udsendelse af kontoudtog og saldoopgørelse. Herudover kan opkræves et beløb til dækning af udgifter i forbindelse med udsendelse af årsopgørelser og girokort, samt for træk via betalings- service.

Efter bemyndigelse bekendtgøres gebyrer og provision af Finansstyrelsen i et regulativ.